

φτήνια

φτήνια κ. **φθήνια**, **η**, ουσ. [<αρχ. εὐθηνία (= αφθονία)], η φτήνια· η ιδιότητα του φτηνού, του φτηνιάρη, ο ξεπεσμός: «δεν περίμενα τέτοια φτήνια από σένα τον φίλο μου!»·

- η *φτήνια τρώει τον παρά*, έκφραση με την οποία διαφημίζει κάποιος πωλητής το εμπόρευσμά του, θέλοντας να επισημάνει στους περαστικούς πως πουλάει τόσο φτηνά, ώστε να παρασυρθούν από τη χαμηλή τιμή και να ξοδέψουν όλα τους τα λεφτά. Από άλλους όμως δίνεται και μια άλλη ερμηνεία με την έννοια ότι, όποιος αγοράζει φτηνό πράγμα, επειδή λόγω κακής ποιότητας γρήγορα αχρηστεύεται, ο καταναλωτής είναι αναγκασμένος να το ξαναγοράσει και έτσι ξοδεύεται πάλι. (Λαϊκό τραγούδι: **η φτήνια τρώει τον παρά η στενοχώρια τη χαρά, πέτα μολύβι και χαρτί κι έλα μαζί μας στη γιορτή**).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας